

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput III. De Imperio Joviani, deque iis quae recte constituit, postquam ad Imperium evector est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐξ πολλῶν ὁδῶν ὁ λόγος ἔτε ἢ ὡς ψεύδους ἐπι-
 βαλὴν θάρρῳ ἐπεὶ ἐκ ἀπικῶς καὶ τῶνδε θαυ-
 μαστότερα συμβῆναι, εἰς ἑπίδειξιν ἕ μὴ ἀν-
 θρωπεία παρὰ τὴν συνηματὴν ἐπὶ ὄνυμον Χριστῆ
 θρησκείαν ἀμελείτοι ὡς πάντα τὸν χρόνον
 ταυῆσι τῆ βασιλείας ἀγανακτῶν ὁ Θεὸς ἐ-
 φανέσθαι καὶ παντοδαπαῖς συμφοραῖς ἐν πολ-
 λοῖς ἔθνεσιν ἐπέτερεψε τῆν ῥωμαίων ὑπήκοον τῆ
 ἱερῆς συνεχῶς ὑπὸ χαλεπῶτάτων σφοδρῶν
 πιασομῶν, καὶ τῶν οἰκημάτων ἐρειπομένων,
 οὐκ ἀσφαλῆς ἢ οἰκοί, ἔτε αἰθρίεις διατερεῖν
 συμβάλλω ἢ ἕξ ὧν ἐπιθόμω, ἢ βασιλεύον-
 τῶ ἀπὸ, ἢ καὶ τὸ δεύτερον χῆμα τῆ βασι-
 λείας οἴσθαι, ἔ τὸ συμβῆναι τοῖς ὡς ἀγυπτιον
 ἀλεξανδροῦσι γέγονε παθῶ ἡνίκα δὴ ἡ θά-
 λασσα ὑποσησασα, ἀνθὶς ἕξ ἑπιδρομῆς
 οὐδὲ ἰδίως ὄρας παρήμεψε, καὶ μέχρι πολλῶ
 τὴν ἕρῶν κατέκλυσεν ὡς καὶ ἑπὶ τῆν κερῶ-
 μων, ἀποχωρήσαντι ἕ ὑδασι, θαλάττια
 ἐρεθίσθη ἀπὸ ἡ ἀμελείτοι τὴν ἡμέραν καθ'
 ἢ τὰδε σιωπῆ, ἢ ἡ χυεσία ἕ σεισμῶ παρο-
 αγορεύεσιν, εἰσέτι ἔ νῦν ἀλεξανδροῖς ἐτη-
 σίαν ἐορῆν ἀγῶσι λύχνος τε πλείους ἀνά-
 πᾶσαν τὴν πόλιν καί οἰκίαις, καὶ χαρισθεῖς λι-
 τῶς τῶ Θεῷ παροφῆρῆς, λαμπρῶς μάλα καὶ
 εὐλαβῶς ταύτην ἑπιελῶσιν ἕ μὴν, ἀλλὰ καὶ
 ὡχμοὶ ἑπιείναιτες, πάντας οὐδὲ καρπῶ καὶ
 τῶ ἀέρα ἐπὶ ταύτης τῆ βασιλείας ἐλυμῆναν-
 ἔ οὐκ ἐπὶ σπᾶναι τῶν ἐπιθῆδῶν, ἐπὶ τὰς τῶν
 ἀλόγων ζῶων παροφῆς οὐδὲ ἀνθρώπων ἢ λω-
 ρῶ ὁ λιμὸς ἐπακολεθῶν ἢ ἕ ὁ λιμὸς, ἰδίας
 ἐπὶ γένος, καὶ τὰ σώματα διεφθεῖρε τὰ μὴν
 δὴ καὶ ἱελιανὸν ὡδῆ ἕχε.

A praesertim cum istud à paucis relatum sit.
 Ut falsum tamen, rejicere non ausim.
 Neque enim abhorret à vero, quin alia
 his etiam admirabiliora contigerint,
 quibus ostenderetur, Christianam reli-
 gionem non humana vi aut industria sta-
 bilitam esse. Certe quamdiu Imperator
 iste regnavit, Deus perpetuo indignati
 visus est; & in multis Provinciis Romā-
 nos diversis calamitatibus afflixit. Cum
 enim terra gravissimis motibus assidue
 quateretur, aedesque corruerent, nequa-
 quam tutum erat, nec sub tecto manere,
 nec sub dio. Atque ut ex iis quae auditio-
 ne accepi conjecturam facio, vel eo im-
 perante, vel certe Cæsaris dignitatem
 adhuc obtinente, clades illa Alexandri-
 nis in Ægypto contigit: tunc cum mare
 quod recesserat, iterum subito impetu
 revertens, extra proprios terminos ex-
 cessit, & continentem longe lateque in-
 undavit: adeo ut post recessum maris,
 super tectis domorum reperta sint navi-
 gia. Alexandrini certe eum diem quo
 hæc contigerunt, quem etiam natalem
 terræmotus appellant, ad nostram usque
 memoriam quotannis festum agunt. Et
 plurimis lucernis per universam urbem
 accensis, preces cum gratiarum actione
 offerentes Deo, splendide simul ac reli-
 giose eum diem celebrant. Quin & sic-
 citas nimia eo regnante, omnes terræ
 fructus, ipsamque aeris temperiem cor-
 rumpit. Unde factum est, ut homines
 præ alimentorum inopiâ, ipsis brutorum
 animantium cibis vesci cogentur. Sub-
 secuta etiam pestis, morbos suos inexit,
 & corpora extinxit. Et hæc quidem Ju-
 liani temporibus evenerunt.

Κεφ. γ.

Περὶ τῆς βασιλείας ἰουλιανῆς, καὶ ὅσα ἔνομα παρὰ τῶν, εἰς
 τὴν ἀρχὴν διηγεῖται.

Μετὰ τὴν τετον, κοινῆ σιωπῆ καὶ ἐρε-
 τῶν ὡς ἀλαμῶναι τὴν βασιλείαν
 ἰουλιανῆς ἡνίκα δὴ ἐν τῇ πολεμῆ ἀνλοκράτορα
 χερσιονῆτων ἀντὶ τῶν στρατιωμάτων, αὐτὸς
 χριστιανὸν ἀντὶ εἰναιλέων, παρηίετο τὴν ἡγε-
 μοσίαν, καὶ τὰ σύμβολα τῆ βασιλείας ἐπαροῖ-
 σῆσῶ τε δὴ καὶ ἡ στρατῶ μαθῶσα τῆ παρὰ τῆ
 σιωπῆ ἰναιπῶν, χριστιανῶς εἰναισφῶς ἐκκρασον
 ἐν κινδύνῳ ἢ καὶ ταραχῇ τῶν στρατιωμάτων οἴων

CAPUT III.

De Imperio Joviani, deque iis quae recte
 constituit, postquam ad Imperium
 evectus est.

POST hunc, communi totius exercitus
 suffragio Jovianus Imperium acce-
 pit. Quem cum milites in hostico Im-
 peratorem renuntiarent, ipse Christia-
 num se esse dicens, Imperium recusavit:
 nec Imperii insignia prius admisit, quam
 milites compertâ detractionis cau-
 sâ, se quoque Christianos esse procla-
 massent. Cumque ex Juliani temeri-
 tate res in gravissimo discrimine

& in maxima difficultate constituta essent, & com meatuum penuria exercitus laboraret, Jovianus pacem cum Persis necessario faciendam esse animadvertit, traditis quibusdam regionibus, quæ prius erant tributariæ Romanorum. Cum autem experimento didicisset, irâ Dei ob decessoris sui impietatem invectas esse calamitates imperio Romano, nihil cunctatus, scripsit rectoribus Provinciarum, ut in Ecclesias convenirent, & divinum numen studiose colerent: solamque Christianorum fidem Romanis esse venerandam. Ecclesiis præterea & Clericis, viduis item ac virginibus immunitates restituit; & quicquid antea ad utilitatem atque honorem religionis nostræ à Constantino ejusque liberis donatum sancitumve, & postea Juliani temporibus ademptum fuerat. Dedit etiam generalem constitutionem ad Secundum, qui tunc erat Præfectus Pratorii, qua jubebat eum capitali supplicio affici, qui sacram virginem sibi uxorem despondere, aut impudice duntaxat aspiceret ausus esset; nedum rapere conatus fuisset. Hanc autem legem idcirco tulit, quod flagitiosi quidam homines, principatu Juliani, cum hujusmodi virginibus nuptias contraxerant, & seu vi, seu persuasione eas corruperant: quemadmodum evenire solet, cum religione neglecta atque oppressa, fœdâ libido ejusmodi res impune tentari suadet.

CAP. IV.

Quomodo Ecclesia iterum perturbata sint: & de Synodo Antiochena, quæ fidem Nicæni Concilii confirmavit, & quid ad Jovianum Imperatorem scripserit.

Porro quæstiones ac disputationes de fide, à Præsidibus Ecclesiarum denovo excitatæ sunt. Nam Juliano quidem regnante, cum Christiana religio in summo discrimine versaretur, taciti omnes quieverant: junctimque Deo supplicaverant: ut ipsis propitius esset. Hæc enim fere consuetudo est mortalium, ut dum ab exteris læduntur, cum tribulibus suis concordiam servant: postquam vero ab extraneorum metu liberati sunt, ipsi inter se dissideant. Verum quot Gentibus ac civitatibus istud contigerit, non est hujus temporis recensere.

A ἐν τῷ Ἰουλιανῷ στρατηγίᾳ, καμίνους τὴν στρατῶν ἐνδεία τῶν ἐπιηδῶν, ἀναγκάσθαι εἶδεν εἰς συμβάσεις εἰσελθεῖν, ὡς ἀδύνατον πειρασάσαι τῶν προσέτερων Ῥωμαίων ὑποδεδωκένων τῆς πείρας μαθῶν, ὑπὸ Θεομηνίας δὲ πρὸς αὐτὸν βασιλευσάντος κακῶς παθεῖν τὸ ὑποκείσθαι μηδὲν μελλήσας, ἔγραψε τοῖς ἡγεμόνοις τῶν ἔθνων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀποκρίσασθαι, καὶ τὸ θεῖον Ἰησοῦς Θεραπέυειν, καὶ μόνῃ εἰσαπέστας τοῖς δεχομένοις τὴν τῶν χριστιανῶν πίσιν ἀπέδωκε ἢ καὶ τὰς ἀτελείας ταῖς ἐκκλησίαις. **B** καὶ τοῖς κληροῖς, χήραις τε καὶ παρθένοις, καὶ ἐπιπροστέρον ἐπὶ ὠφελείᾳ καὶ πημῇ θρησκείας διαρηθῆναι, ἢ νομοθετηθῆναι ἐτύχανεν ὑπὸ καὶ καὶ αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν παίδων, ὅς ἐστιν ἡ Ἰουλιανῷ ἀφῆρέθη πρὸς Θεοφώνου καὶ καὶ σκενὴ δὲ τῶν τῶν τῶν ὑπαρχόντων ἐξ ἐσθίαν διέποντι, ἡλικίᾳ νομοθεσίαν, εἰς κεφαλὴν πτωρῶν καὶ ἀσθενῶν καὶ ἀνδρῶν τὸν ἱερεῖον παρθένοις μάλιστα πρὸς γάμον πειρώμενον, ἢ καὶ ἀκολάσως μόνον πρὸς ἐλέποντα, μήτι γὰρ διαρπάξεν ἐπιχειροῦν ἔθετο ἢ τὸν νόμον, καθότι μοχθηροὶ καὶ ἀνδρες ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ Ἰουλιανῷ, ἐτύχον ταύτων παρθένων γάμους ἐπιελέσαντες, ἐαίαν γὰρ καὶ ἐπειθοῖ πρὸς φθαρῆσιν οἷα γὰρ φησὶ τῆς αἰσχρᾶς ἐπιθυμίας ταῦτα τοῖς ἀνδρῶν ὑποδεδωκένων, δυσπαραγέσθαι τῆς θρησκείας.

Κεφ. δ'.

Ὅτι πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινήθη, καὶ ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ συνέθετο, ἢ τις πλὴν ἐν νικαίᾳ πῆσι ἐκέρχιστο: καὶ ἔλα ἐπὶ αὐτῷ σιωπῶν τῶν βασιλέων ἰουλιανῷ ἔγραψεν.

A ἢ τῶν ἀετιῶν δογμάτων ζήσεις τε καὶ διαλέξεις, πάλιν ἀνεκινήθη τοῖς πρὸς τῶν ἐκκλησιῶν Ἰουλιανῷ βασιλευσάντων, ὡς πανελῶς δὲ χριστιανισμῶ καὶ ἰουλιανῷ, ἡσυχίαν ἔχον κοινῇ ἢ πάντες τῶν Θεῶν ἰκέτθον, ἰλεων αὐτοῖς ἡμέρας ἔτω πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις φίλον, παρ' ἑτέρων μὲν ἀδικημάτων πρὸς τὸ ὁμόφυλον ὁμοιοεῖν ἀπῆλλα μὲν ἡτῶν ἐξ ὧθεν κακῶν, πρὸς σφᾶς αὐτῶν σαπῶσιν ἀλλ' ὅσας μὲν πολυτέλειαν καὶ ἐθνεστέτη συνέθη, καὶ παρόντων καὶ ἀλλοτρίων ἐπὶ